

Santa Visita Pastoral

El día 18 de junio hará su entrada oficial y solemne en nuestra Ciudad el Excmo. Prelado de la Diócesis.

Los obispos son los sucesores directos de los Apóstoles. « Hemos de mirar al obispo — dice San Ignacio de Antioquia — como al mismo Señor. »

Por eso los fieles salen a recibirle y le saludan como a Sacerdote, esto es: distribuidor de las cosas santas; como a Pontífice, puente entre Dios y los hombres; y como a Pastor, del pueblo, pue. é!, sucesor de los Apóstoles y colaborador de Jesucristo, el Buen Pastor, debe apacentar con su doctrina a los fieles que son la grey del Señor.

Solemne recibimiento — *Al Obispo, a quien debemos mirar como al mismo Señor, se le debe recibir de la manera más solemne posible. Para que así sea todo el pueblo fiel, en cuya cabeza figurarán las Autoridades, acudirán al lugar señalado presidido por el Clero con Cruz alzada. A la llegada del Prelado, el Párroco le dará a besar la Vera Cruz mientras la « Schola Cantorum » cantará la antífona siguiente: « Sacerdote y Pontífice, forjador de la fortaleza, Pastor bueno del pueblo, así has sido agradable al Señor ». Acto continuo se formará la Procesión, en la que el Prelado debe tomar lugar bajo palio, dirigiéndose hacia la Iglesia, mientras el pueblo fiel cantará los cánticos de ritual, los cuales mientras expresan la alegría de los cristianos por la llegada de su Pastor bueno, son al mismo tiempo una oración por él.*

Prepararos, pues, amados feligreses, para deparar a nuestro Venerable Prelado un solemnisimo recibimiento. El domingo día 18 de junio, no puede faltar ninguno de vosotros. Así os lo recuerda vuestro.

PARROCO ARCIPRESTE

¡JUGUETES!

Resuelva sus compromisos con sus familiares o amistades

REGALANDO UN JUGUETE

en cumpleaños, onomásticas, primera comunión, exámenes, etc.

¡Juguetes todo el año!

SASTRE Pl. Perpiñó, 15
Teléfono 734

A punt de marxar

I

—« Me'n vaig a Aquell qui m'ha enviat, i ningú de vosaltres no em pregunta: ¿on aneu? »

—Es que voldríem que us quedésiu, Senyor Amb Vós, fins ara, poca cosa hem fet. ¿Què farem, si us en aneu?

Si deixeu la vostra obra en les nostre mans, doneu-la per perduda. Perquè nosaltres tenim punts flacs, aspectes atacables. Vós, en canvi, seríeu un líder indiscutible! Per això no hem gosat ni preguntar on aneu?

—Perquè us dic això, la tristesa omple el vostre cor.

—Heu de comprendre-ho, Senyor. Ara que hem cregut en Vós de veritat, ara que tot comença d'anar bé, voleu deixar-nos sols.

II

—Amb tot, us dic la veritat: us convé que me'n vagi.

—¿Per què, Senyor? Quin bé en podem treure? Quina nosa ens feu?

—Si no m'en vaig, no us vindrà el Protector; mentre que, si marxo, us l'enviaré. La meva missió és acabada, i comença la de l'Esperit Sant. Em cal marxar per a enviar-vos-el: ara és la seva hora.

—Com l'hem de rebre aquest Esperit? Quina serà la seva missió?

—Si a mi m'heu tingut al costat, com amic i com a mestre, a ell l'heu de rebre al vostre interior, com a hoste de l'ànima. Jo he sembrat, ell donarà el créixer. Jo he estat l'iniciador, ell serà l'acomplidor. Jo he anunciat la bona nova, ell us guiarà a la veritat completa. Jo he desencadenat la redempció, ell hi anirà incorporant els homes. Jo, als ulls del món, he fracassat; ell donarà testimoni de mi i em glorificarà davant dels homes.

—¿Com us glorificarà, si és invisible?

—Ell es quedarà amb vosaltres i estarà en vosaltres. (El món no el pot rebre, perquè no el veu ni el coneix). Però per mitjà de les meravelles que obrarà en vosaltres convencerà el món de que ha pecat, no creient en mi, i de que el Pare m'ha fet justícia, ressuscitant-me.

III

Si vingués aquest Protector, ja no ens espantaria la vostra absència.

—No us deixaré pas orfes. Jo us l'enviaré.

—A Vós, però, us sentim, us veiem. Temem no adonar-nos d'ell.

—Compteu-hi sempre. Imiteu-me a mi. Jo he sembrat la bona nova, sembreu també vosaltres. He dedicat, però, trenta anys al silenci i tres a parlar. No parleu massa, — el sembrador no inunda el seu camp de llavors —. Jo he treballat, he llaurat amb suors i amb sang, fins a donar la vida. Treballeu també vosaltres, tant com el Pare us demani. Després, deixeu fer. El pagès no estira amunt les plantes perquè creixin; deixa fer a la naturalesa. Vosaltres, retireu-vos a temps, sapigueu fer com jo, deixeu obrar l'Esperit. Quan hom sap desparèixer a temps, esdevé més present que mai. Mentre el pagès dorm, l'herba creix, de nit i de dia. Al temps degut anirà a collir. També jo tornaré, a l'hora de la sega. Feu igual vosaltres. Sembreu, mentre el temps és bo. A l'hora del silenci, l'Esperit Sant donarà la creixença.

J. CAMPS, PRBV.

